

Ο π. Ελπίδιος έβλεπε από τον Άθωνα το μαρτύριο του αδελφού του!

/ [Επικαιρότητα](#)

Αριστερά ο Γέροντας π. Ελπίδιος (1913-1983) και ο δίδυμος αδελφός του Ιερομάρτυς Φιλούμενος (1913-1979).

Στις 29 Νοεμβρίου του 1979, ο αδελφός του π. Ελπιδίου, άγιος ιερομάρτυς Φιλούμενος, τελειώθηκε μαρτυρικά στο προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ στη Νεάπολη [στους Αγίους Τόπους]. Την ίδια ώρα, ο Γέροντας [π. Ελπίδιος], ενώ βρισκόταν στο κελλί του στη Νέα Σκήτη [στο Άγιον Όρος], έβλεπε με θαυμαστό τρόπο ολοζώντανο το μαρτύριό του και τον άκουγε να του φωνάζει:

– Αδελφέ μου, με σκοτώνουν! Αδελφέ μου, με σκοτώνουν! Μην αγανακτήσεις, προς δόξαν Θεού!

«Μετά τον μαρτυρικό θάνατο του αγίου Φιλουμένου», διηγείται ο ανιψιός του Αιμίλιος Χατζηπαυλής, «πήρα τηλέφωνο στη Νέα Σκήτη, για να ενημερώσω τον π. Ελπίδιο. Ήμουν, όμως, πάρα πολύ ανήσυχος για το πώς θα αντιδρούσε, διότι γνώριζα ότι ήταν πάρα πολύ συνδεδεμένοι.

– Ξέρεις, θείε; του είπα, έχει συμβεί ένα θλιβερό γεγονός, για το οποίο ήθελα να σε ενημερώσω. Μας τηλεφώνησε ο έξαρχος του Πατριαρχείου και είπε ότι σκοτώθηκε ο π. Φιλούμενος.

Τότε αυτός, με πλήρη ηρεμία και χωρίς καμμία απολύτως έκπληξη, σαν να τον είχα πει κάτι που ήδη γνώριζε, μου απάντησε απλώς:

– Ναι;

Ύστερα από κάποια δευτερόλεπτα σιγής, μου είπε:

– Και, για πες μου, πώς τον σκότωσαν;

– Δεν ξέρω λεπτομέρειες, του είπα, αλλά, απ' ό,τι έχουμε πληροφορηθεί, έριξαν στο προσκύνημα μία χειροβομβίδα, από την έκρηξη της οποίας σκοτώθηκε.

– Καλά, μου είπε με νόημα, πηγαίνετε εσείς στην κηδεία, διότι εγώ δεν προλαβαίνω να πάω, και όταν γυρίσετε πάρε με πάλι τηλέφωνο.

Όταν γυρίσαμε από τα Ιεροσόλυμα, του τηλεφώνησα και πάλι. Αν και είχαμε πληροφορηθεί ότι ο Άγιος κοιμήθηκε με μαρτυρικό τρόπο, είχα αποφασίσει να μην τον μεταφέρω πολλές λεπτομέρειες, για να μη στενοχωρηθεί. Καθώς, όμως, συνομιλούσαμε με ρώτησε και πάλι:

– Και, για πες μου, πώς τον σκότωσαν;

– Όπως σου είπα, θείε, του είπα εγώ, έριξαν μία χειροβομβίδα.

Τότε μου λέει έντονα:

– Έτσι τον σκότωσαν; Έτσι τον σκότωσαν; Καλά... Καλά... Θα τα πούμε, όταν κατέβω στην Αθήνα.

Όταν κατέβηκε στην Αθήνα, τον ρώτησα αν την ώρα του μαρτυρίου του Αγίου είχε διαισθανθεί κάτι και μου είπε μόνο:

– Να! Με πλησίασε ένα άσπρο περιστέρι...

Και αμέσως σταμάτησε.

– Αυτά δεν λέγονται... Αυτά δεν λέγονται..., είπε και έφυγε.

Τα είχε διηγηθεί, όμως, όλα στον Πνευματικό τον, π. Αναστάσιο Καλλιάνο, ο οποίος μετά την κοίμηση του Γέροντα, μας ανέφερε όσα του εμπιστεύθηκε».

Αυτά που έζησε ο π. Ελπίδιος τα διηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια και στους πατέρες της συνοδίας του, τονίζοντάς τους ότι: «Ο Άγιος Φιλούμενος είναι με τους χορούς των μαρτύρων. [...]

Απόσπασμα από το βιβλίο, ο «Γέροντας Ελπίδιος (1913-1983), έκδοση Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου, Ορούντα – Κύπρος.

Πηγή: pemptousia.gr

Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος